

متن پرسش

سلام وقت بخیر بنده سه سالی است که ازدواج کرده‌ام. همسر من در عقاید و ظاهر مذهبی بود و در جلسه‌های آشنایی ایم شما را به عنوان فردی که زندگی‌اش را تغییر داده‌برد، اما بعد از مدتی که از عقد گذشت فهمیدم ایشان نماز نمی‌خوانند، البته این را بگویم که عقاید منطقی و محکمی دارند و مثل خیلی از مذهبی‌ها نیستند که صف اول نمازند و آن کار دیگر هم می‌کنند! خیلی ناراحت شدم. الان که سه سال می‌گذرد دیگر من هم نماز نمی‌خوانم و این موضوع بسیار ناراحت‌کننده است. گاهی هم که شروع می‌کنم به از سر گرفتن نماز ایشان چیزی به من نمی‌گویند، ولی اگر بحث‌مان شود می‌گویند شما اول اخلاق را درست کن بعد نماز بخوان. من بد اخلاق نیستم، اتفاقاً بسیار شوخ و خوش اخلاقم اما گاهی توقعات ایشان را در زندگی مشترک نمی‌توانم برآورده کنم. من فکر می‌کنم هر چقدر هم که بد باشیم نماز ما را به سوی پاکی می‌کشاند. زمانی هم که می‌گویم ای کاش هر دو نماز بخوانیم، می‌گویند اول همه چیز زندگی درست شود بعد. در کل بسیار از این موضوع ناراحت‌کننده و حس بدی به ایشان دارم و گاهی افسوس می‌خورم که کاش با مردی ازدواج می‌کردم که محب اهل بیت بود. لطفاً کمک کنید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بالاخره زندگی در این دنیا بدون ارتباط با یگانه‌ای که راز هستی ما را می‌داند، معنا پیدا نمی‌کند. همو که می‌داند هرکدام از ما شایسته است به چه صورتی درآییم و خود او فرمود: «اقم الصلوة لذكری» نماز را برپا کنید تا در یاد من بمانید و در این حالت است که ما به معنای حقیقی در نماز در یاد او باشیم، ارتباط با یگانه‌ای که راز هستی ما را می‌داند، و می‌داند که ما شایسته چه حضوری هستیم. موفق باشید.